

Ιερομόναχος Κοσμάς Λαυριώτης (1828-22 Οκτωβρίου 1903)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Κοσμάς Λαυριώτης με αυστηρά ήθη και όντως μοναχική πολιτεία.

Ιερομόναχος Κοσμάς Λαυριώτης με αυστηρά ήθη και όντως μοναχική πολιτεία.

Γεννήθηκε στο χωριό Δρέσνα της Ελευθερούπολης από ευσεβέστατους και τιμιώτατους γονείς. Τα πρώτα γράμματα έμαθε στο χωριό του. Πολύ νέος ήλθε στο Άγιον Όρος. Αναπαύθηκε στην ιερά μονή Μεγίστης Λάυρας του οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου. Υποτάχθηκε στον ενάρετο Γέροντα Καισάριο. Μετά από κανονική δοκιμή εκάρη μοναχός. Βλέποντας ο Γέροντάς του την κοσμιότητα, τη σωφροσύνη, την ταπεινοφροσύνη και πραότητα του βίου του έχαιρε. Λόγω της καλλιφωνίας του τον παρέδωσε στον εξαίρετο δάσκαλο των μουσικών Γέροντα Νεκτάριο Προδρομίτη (+1903), ο οποίος τον ανέδειξε σ' ένα από τους καλύτερους ψάλτες του Αγίου Όρους. Παρακολουθώντας την πρόοδό του ο Γέροντάς του και τη φιλομάθειά του, τον έστειλε στην Αθήνα να σπουδάσει. Μετά το Γυμνάσιο εισήλθε στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών. Διετέλεσε πρωτοψάλτης του ναού του Αγίου Γεωργίου Καρύτση.

Επέστρεψε στο Άγιον Όρος ως σχολάρχης της Αθωνιάδος Σχολής. Κατεστάθη Προηγούμενος της μονής του και απεστάλη οικονόμος του μετοχιού της στην Αδριανούπολη. Διακρίθηκε ως άριστος Πνευματικός, ιεροκήρυκας, ιεροψάλτης και ιεροδιδάσκαλος. Ο μητροπολίτης Αδριανουπόλεως Νεόφυτος και μετέπειτα Οικουμενικός Πατριάρχης (1891- 1894) ζήτησε να τον προαγάγει σ' επίσκοπο, αλλ' εκείνος αρνήθηκε επίμονα. Επέστρεψε μετά εξαετία στη μονή της μετανοίας του, διακονώντας αυτήν ως επίτροπος και αντιπρόσωπος «όσον ουδείς άλλος Λαυριώτης ή και Αγιορείτης, μετά δικαιοσύνης, αμεροληψίας, ευθύτητος, απροσωποληψίας και αληθείας, αρετάς, ας πάντοτε είχεν ως γνώμονα εν τω βίω αυτού, και τας οποίας επεσφράγιζεν η μεγάλη αυτού φιλοπατρία», κατά τον ιερομόναχο Χριστόφορο Δοχειαρίτη. Συνεχίζει: «Τοιούτος ων ο Προηγούμενος Κοσμάς Λαυριώτης και ακέραιον έχων τον χαρακτήρα και τιμιώτατος και αδέκαστος ων και φιλοδίκαιος και φιλαλήθης, ανεπαύθη εν Κυρίω εν τη Μονή αυτού τη 22α Οκτωβρίου 1903, παθών εξ άνθρακος εις ηλικίαν 75 ετών, και καταλιπών μνήμην άληστον και πένθος ανά σύμπαν το Άγιον Όρος, όπερ μεγάλως

εξετίμα αυτόν διά τα προειρημένα προσόντα αυτού και τα αυστηρά ήθη και την όντως μοναχικήν πολιτείαν».

Πηγες - Βιβλιογραφία

Χριστοφόρου Κτενά αρχιμ., Η σύγχρονος Αθωνιάς Σχολή και οι εν αυτή διδάξαντες από του 1845-1916, Αθήναι 1930, σσ. 48-52.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Α΄ - 1901-1955, σελ. 53-54 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.